

Anhang

til

1851.

Rigsdagstidenden.

N° 22.

Tredie Sæssion.

(Forts. af Udkast til Lov om Rigsretten.)

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Udkast til en Lov om Rigsretten blev allerede i Rigsdagens første Sæssion Aar 1850 forelagt Landstinget, hvor det kom til endelig Behandling og blev med saa mindre væsentlige Forandringer vedtaget. Af Mangel paa Tid kom det ikke under Forhandling i Folkethinget, hvilket Thing det derimod med de af Landstinget foreslaaede Forandringer forelagdes i anden Sæssion samme Aar. Et Udvalg, som det overgaves til Betænkning, raadede til ikke at lade det komme under videre Behandling. Grunden dertil var den, at Rettergangsformen efter Udkastet ikke var bygget paa den i Grundlovens § 79 opstillede Grundsætning om Offentlighed og Mundtlighed i Retspleien. Efter Udkastet foresloges nemlig i det Væsentlige den ved Høiesteret indførte Rettergangsform, dog fornemmeligen med den Forandring i Henseende til Bevisernes Erhvervelse, som blev nødvendig derved, at Rigsretten skal dømme i første Instans, og derfor først maa erhverve Beviserne, medens derimod, naar Sager behandles ved Høiesteret, Beviserne ordentligviis allerede ere tilveiebragte i foregaaende Instanser. Ved Høiesteret er vel ogsaa den sædvanlige Rettergang offentlig og mundlig, men Bevisførelsen bestaaer dog ikke i en umiddelbart i selve Retten stedfindende Forhandling, og deri er en væsentlig Forskiel fra den i Grundlovens § 79 forudsatte Offentlighed og Mundtlighed. At indføre denne ved Rigsretten, troede man, da Udkastet i 1850 forelagdes Rigsdagen, ikke at være muligt, førend Grundsætningen i sin Almindelighed var bear-

bejdet og gennemført. Folkethingets Udvalg erkjendte vel, at Gjennemførelsen af de nye Rettergangsformer ved Rigsretten er forbunden med Vanskelighed, men antog dog, at der ifølge Grundloven burde arbejdes paa denne Opgaves Løsning, og at Vanskelighederne lode sig overvinde, i hvilken Henseende det henlede Dymærksomheden paa et Betænkningen som Bilag vedlagt, fra Mænd udenfor Thinget modtaget, Forslag til en Rettergangsmaade ved Rigsretten, hvori Offentligheds- og Mundtlighedsprincippet var gennemført.

Uagtet nu vistnok Anvendelsen af dette Princip ved en enkelt Domstol har sin Vanskelighed, saalange Princippet selv ikke er bearbejdet i sin Almindelighed, erkjender Ministeriet dog, at det kan have Betænknelighed at gaae ind paa en ny Rettergangsform, hvori, om den end kun skal gjælde indtil videre for en enkelt Domstol, den Grundsætning, der efter Grundloven saa snart og saa vidt som muligt skal gennemføres ved hele Retspleien, ikke finder sin Anerkjendelse. Ministeriet har derfor udarbejdet et nyt Udkast til en Lov for Rigsretten, hvori denne Grundsætning om Offentlighed og Mundtlighed er anvendt. Men som Folge af, at Grundsætningen endnu ikke er bearbejdet i sin Almindelighed, har Udkastet neppe undgaaet visse Ufuldstændigheder og andre Mangler, og det maa ansees uvist, om de Regler, som i visse Henseender ere fulgte, senere, naar Sagen er bleven underkastet en almindelig og udtømmende Bearbejdelse, ville findes at være de rigtige. Saaledes kan der tvivles meget om, hvilket Forhold der bør være mellem den foreløbige Undersøgelse og Hovedforhandlingen i selve den dømmende Ret, og hvilken Deeltagelse i Bevisførelse der bør ind-